

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2005) 4634 af 30. november 2005 om proceduren i henhold til artikel 81 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært fastsættes størrelsen af den bøde, som sagsøgeren in solidum er blevet pålagt i ovennævnte beslutnings artikel 2, til 0 EUR for så vidt den vedrører sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning fastslået, at sagsøgeren har tilsidesat artikel 81 EF ved at deltage i et kartel af aftaler og samordnet praksis inden for sektoren for industrisække af plastik, hvilket påvirkede Belgien, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene og Spanien og bestod i fastsættelse af priser og oprettelse af fælles prisberegningsmodeller, opdeling af markedet og fordeling af salgskvoter, kunder, handler og ordrer, samordning af bud ved visse udbud og udveksling af oplysninger om salgsmængder.

Sagsøgerens tilsidesættelse vedrørte et andet selskabs adfærd, Trioplast Wittenheim SA (»TW«), der fandtes at have deltaget i det pågældende kartel. Et andet selskab, FLS Plast, hvis holdingselskab er sagsøgeren, ejede aktier i TW, og TW var i størstedelen af den periode, hvor sagsøgeren blev fundet ansvarlig, FLS Plasts fuldejede datterselskab. TW blev pålagt en bøde, og sagsøgeren og FLS Plast blev fundet ansvarlige in solidum for en del af denne bøde.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren først og fremmest gældende, at Kommissionen ikke efterprøvede moderselskabets ansvar på korrekt vis, idet den ikke fremførte beviser for, at der i forhold til sagsøgeren forelå omstændigheder, der kunne støtte antagelsen om, at denne udøvede indflydelse på TW som dette selskabs moderselskab. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at Kommissionen under alle omstændigheder ikke foretog den rigtige retsanvendelse, eftersom et strengere regelsæt finder anvendelse på et tilfælde som i den foreliggende sag, hvor TW ifølge Kommissionen indledte sin deltagelse i kartellet lang tid, før det blev overtaget af sagsøgerens datterselskab, og fortsatte med dette efter dets afhændelse. Sagsøgeren finder i hvert fald, at man har bevist, at TW selvstændigt fastlagde sin adfærd på markedet og ikke udførte retningslinier afgivet af sagsøgeren.

Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at pålæggelsen af et ansvar udgør forskelsbehandling, og er uforholdsmæssig og vilkårlig, eftersom ingen af de andre koncerner, der var omfattet af

beslutningen, blev pålagt ansvar på det virkende datterselskab, et moderselskab og moderselskabets moderselskab, som det var tilfældet med TW og sagsøgeren. Selv om TW tidligere havde været en del af en anden koncern, har Kommissionen ikke lagt noget ansvar på noget medlem i denne anden koncern for TW's deltagelse i kartellet. Endelig er det ansvar, der er blevet pålagt sagsøgeren, uforholdsmæssigt, eftersom sagsøgeren blev gjort ansvarlig for 85,7 % af den bøde, TW blev pålagt, selv om det kun i 8 ud af i alt 20 år, som TW angiveligt var med i kartellet, havde haft aktier i selskabet.

Sagsøgeren gør ligeledes disse anbringender gældende for at få den pålagte bøde nedsat. Det gøres desuden gældende, at den bøde, man er blevet pålagt, er urimelig, eftersom Kommissionen ikke har fastsat et særskilt grundbeløb for sagsøgerens bøde, som skulle tage hensyn til sagsøgerens manglende ansvar. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig retsanvendelse ved ikke at tage hensyn til visse formildende omstændigheder for sagsøgeren.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har foretaget yderligere urigtig retsanvendelse ved at pålægge TW et ansvar for perioden fra 1982 til 1988, ved at pålægge denne en bøde, som er uforholdsmæssig, urimelig og overstiger 10 % af omsætningen, og ved ikke at tildele sagsøgeren som en sekundært ansvarlig part den favorable behandling, som er indrømmet den hovedansvarlige, TW, eller i det mindste at indrømme sagsøgeren en selvstændig nedsættelse af bøderne i henhold til samarbejdsmeddelelsen.

Sag anlagt den 23. februar 2006 — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mod Kommissionen

(Sag T-66/06)

(2006/C 96/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H.-J. Hellmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 i (sag COMP/F/38.354 — Industrisække), som meddeltes sagsøgeren den 14. december 2005, annulleres for så vidt den vedrører sagsøgeren.

Subsidiært nedsættes den sagsøgeren som solidarisk hæftende pålagte bøde.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække. Ved den anfægtede beslutning pålagdes RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) og sagsøgeren som solidarisk hæftende en bøde for overtrædelse af artikel 81 EF. Ifølge Kommissionen havde virksomhederne deltaget i en ordning med aftaler og samordnet praksis i sektoren for industrisække i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål gældende, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af forvaltningens legalitetsprincip. Kommissionen har uden den fornødne hjemmel eller bemyndigelse pålagt sagsøgeren solidarisk hæftelse med RKW.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at RKW's overtrædelse blev tilregnet sagsøgeren. De af Domstolen opstillede betingelser for denne fremgangsmåde er ikke opfyldt. Derudover gør sagsøgeren gældende, at forvaltningens legalitetsprincip blev tilsidesat i forbindelse med, at RKW's overtrædelse blev tilregnet sagsøgeren, da Kommissionens praksis med hensyn til bøder ikke er i overensstemmelse med hjemmelen i artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62⁽¹⁾. I forbindelse hermed gør sagsøgeren også gældende, at forbuddet mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat.

Endvidere gør sagsøgeren gældende, at artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 samt retningslinjerne for beregningen af bøder er blevet anvendt urigtigt. Navnlige blev fremlæggelsen og bedømmelsen af beviser i forhold til RKW ikke foretaget korrekt. Derudover er RKW blevet straffet uforholdsmæssigt hårdt, når henses til den hidtidige administrative praksis. For så vidt angår størrelsen af det i forhold til overtrædelsens grovhed fastsatte grundbeløb gør sagsøgeren gældende, at RKW for så vidt angår flere forhold blev udsat for forskelsbehandling, når der sammenlignes med andre parter, der også var adressater for den anfægtede beslutning. Endvidere gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen begik retlige fejl for så vidt angår bedøm-

melsen af overtrædelsens varighed og at den ikke tog formildende omstændigheder i betragtning i forhold til RKW. Endelig gør sagsøgeren gældende, at artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 også er blevet tilsidesat, idet bøden blev urigtigt fastsat i forhold til RKW, når henses til anvendelsen af meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager.

⁽¹⁾ EØF Rådet: Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

Sag anlagt den 20. februar 2006 — Elini mod KHIM

(Sag T-67/06)

(2006/C 96/45)

Stævningen er affattet på nederlandsk

Parter

Sagsøger: Elini N.V. (Antwerpen, Belgien) (ved advocaten F. Cornette og S. Tilsley)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Rolex S.A. (Genève, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. december 2005 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 725-2004-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Elini N.V.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Elini« for varer i klasse 14 (juvelerarbejder, urværk, armbåndsure, glas og kæder til ure samt ædelstene)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Rolex S.A.